

Senin Adın Rüzgar

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 17 Nisan 2025

"Herkes balkonda unuttuğu
Şiirini geri alsın"

Kalsa kalsa
Bana evlerden Behçet
Balkonlardan Sezai..."(H. Ergülen)

Mutlak s/ezgiler, lacivert teninde gezegenin yaslı heceler ve sözcük birikintileri ve işte düş bozumu aşk, rengin en külüstürü siyah, debdebeli hayatlardan arda kalan reçine: ıssızlığa kul köle olan resmin beyaz ve şeffaf halesi, gayri kabulü rücu bir vazgeçilmezlik koynunda gecenin eflatun düş esintileri.

Latife yapan sevgili, söyle nedir neşriyatın?

Hecelediğim adında mı saklı isyanın?

Göğün nöbeti elbet dikiş tutmaz titri.

Bir yanılısama ise içine gömüldüğüm şehrin müebbet sefilliği, haydi haykır sevgili!

İninde yalnızlığın bir sabi olsam ne ki?

Vatan aşkına hürmeten teyellediğim her esinti,

Mavidendir rütbem, sevgili

Kuru sözcüklerin yanında yaştan yeşeren imgeler ve sağalttığım besteler şimdi diken üstüne yürek, salkım saçak öbeklerden aşırıldığım her bir zerre ve naylon düş torbaları, akıl sağlığımda gidip geldiğim kekremsi şarkılardan sızan nakarat gibi ses tellerimi aforoz eden keman sesi.

Lalezar şiirler.

Kimliksiz şairler.

Bir avcıydım zamanın birinde: av idi tecelli eden zifri teninde korunun, her böğürtlende saklı eflatun coşku.

Sancılı evren.

Ne gam, sevgili eğer ki sen varsan yanımda usulca titreyen dizlerimin bağı çözülse kime ne bana ne! İbibikler kutsalmiş madem...

Öten her saatte mi kurulu tahtım ve bahtım?

Tarhında göğün, kala kaldığım her köşe başı bir Hüzzam şarkı çalarken uzağın gergin tellerinde biten sayısız nota sayısız düş kebir: bir gerçek bir sahte; bir hazan bir de bahar gecesi pembenin evrildiği gök kubbe sarkan ipinde lanetin, Rabbine âşik sefil bir faniyim.

Gizli geçitler.

Düştüm yola düştüm gözden düşe kalka büyüdüm madem babasızlığın kollarında yankılanan hücre hapsinde evladiyelik düşler biriktirdim ben çeyiz sandığımda.

Hazan, sevgili: senin adın Hazan.

Büyüyen kalbim oysaki kuş gibiydi senden önce.

Matem, sevgili: senin adın Matem örülü saçlarında evrenin bir uyduysam eğer ki ben sana tabi ve işte uyruğu acıların solmazken gözünde Tanrının, uyuduğum ömrün resmini çektim seninle ben.

Yangın, sevgili: senin adın Yangın.

Bozguna uğrayan naylon evimde eridi de benliğim her kıvılcıma rest çekmeyi unuttuğum senin ateşinle tutuşup kavrulduğum.

Mehdi yürek.

Mahşeri sevdam.

Kul kölesi olduğum binlerce rüya.

Miadı doldu mu sahiden bu aşkın, sevgili?

Sen ki bir nazenin seyyah.

Ben ki kibirli bir hafta ile serildiğim cennet bahçesinde aşkın kapıldığım rüzgâra âşik oldum, sevgili.

Senin adın Rüzgâr ve ben eften püften bir yaprak nihayetinde solan çöl çiçeği yakamda saklı künyem; atlı yüreğin seferi rengi.

Canhıraş bir fitrat, kekelediğim.

Köhne bir tekne dibi su alan.

Tekelinde aşkın payidar kılan elbet Mevla'm.

Göge kanat açtığım mahşer öncesi bil ki sana ettiğim bu, ilk ve son vedam hele ki görmüşken seni dünya gözüyle, seferi renklerin buz mavisi çölünde hatırşinas tüm kelam sana olsun feda...